

Sygn. akt IV K 28/16

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie IV Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Sylwia Słowiok-Janus

Protokolant: Agata Chruścińska

przy udziale prokuratora Marty Choromańskiej

po rozpoznaniu w dniu 23 marca 2016 r.,

sprawy **P. S.** syna A. i E. z domu (...) urodzonego (...) w W.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w W. z dnia 06 października 2005 r. w sprawie o sygn. akt V K 1706/05 zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 07 marca 2006 r. za czyn z art. 280 § 1 k.k. popełniony w dniu 23 czerwca 2005 r. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat, przy czym na podstawie art. 73 § 2 k.k. oddano skazanego pod dozór kuratora, następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. z dnia 11 stycznia 2011 r. zarządzono wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszonej kary pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 08 sierpnia 2005 r. do 06 października 2005 r.;

2. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w W. z dnia 01 sierpnia 2006 r. w sprawie o sygn. akt IV K 2517/06 za czyn z art. 278 § 5 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w dniu 23 lutego 2006 r. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. na karę grzywny w wysokości 20 (dwudziestu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 40 (czterdziestu) złotych, przy czym na podstawie art. 72 § 2 k.k. zobowiązano skazanego do solidarnego naprawienia szkody, następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w W. z dnia 19 lipca 2011 r. zarządzono wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszonej kary pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 28 lutego 2006 r. do 01 marca 2006 r., a prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w W. z dnia 26 czerwca 2012 r. orzeczono wobec skazanego wykonanie 10 (dziesięciu) dni zastępczej kary pozbawienia wolności za nieuiszczoną karę grzywny;

3. Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w W. z dnia 27 sierpnia 2010 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1695/09 za czyn z art. 288 § 1 k.k. popełniony w nocy z 07 listopada na 08 listopada 2009 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat oraz na podstawie art. 71 § 1 k.k. na karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwudziestu) złotych, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 07 listopada 2009 r. do 08 listopada 2009 r., przy czym na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddano skazanego pod dozór kuratora, a na podstawie art. 72 § 2 k.k. zobowiązano skazanego do naprawienia szkody, następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w W. z dnia 23 listopada 2012 r. orzeczono wobec skazanego wykonanie 23 (dwudziestu trzech)

dni zastępczej kary pozbawienia wolności za nieuiszczoną karę grzywny, a prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. z dnia 25 czerwca 2015 r. zarządzono wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 07 listopada 2009 r. do 08 listopada 2009 r. i od 21 listopada 2013 r. do 14 grudnia 2013 r.;

4. Sądu Rejonowego w Żyrardowie z dnia 05 grudnia 2011 r. w sprawie o sygn. akt II K 118/11 za trzy czyny z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. i art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. popełnione w nocy z 18 sierpnia na 19 sierpnia 2010 r., w nocy z 15 sierpnia na 16 sierpnia 2010 r. oraz w nocy z 09 sierpnia na 10 sierpnia 2010 r. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. na karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 19 sierpnia 2010 r. do 07 października 2010 r. uznając karę grzywny za wykonaną, przy czym na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddano skazanego pod dozór kuratora, a na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego obowiązek naprawienia szkody, następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. z dnia 03 czerwca 2015 r. zarządzono wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniach od 19 sierpnia 2010 r. do 04 listopada 2010 r. uznając że kara grzywny podlega odrębnemu wykonaniu;

5. Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. z dnia 24 marca 2015 r. w sprawie o sygn. akt IV K 860/14 za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 24 czerwca 2014 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w okresie nie wcześniej niż 01 czerwca 2014 r. i nie później niż 24 czerwca 2014 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, przy czym na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 24 czerwca 2014 r.

orzeka

I. na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 01 lipca 2015 roku jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone w wyrokach opisanych w komparycji jako **3.** i **4.** łączy i w ich miejsce wymierza P. S. jedną karę łączną 2 (dwóch) lat 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet kary łącznej orzeczonej w punkcie I. zalicza skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt IV K 1695/09 w dniach od 07 listopada 2009 r. do 08 listopada 2009 r., od 21 listopada 2013 r. do 14 grudnia 2013 r., od 17 listopada 2015 r. do 23 marca r. 2016 r. (daty wydania wyroku) oraz w sprawie o sygn. akt II K 118/11 w dniach od 19 sierpnia 2010 r. do 04 listopada 2010 r.;

III. na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w sprawie o wydanie wyroku łącznego co do pozostałych kar orzeczonych wyrokami opisanymi w komparycji jako **1., 2., 4.** (w zakresie kary grzywny) oraz **5.**;

IV. w pozostałym zakresie połączone wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu;

V. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. D. O. kwotę 240 (dwustu czterdziestu) złotych podwyższoną o stawkę podatku VAT tytułem wynagrodzenia za obronę udzieloną skazanemu z urzędu;

VI. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego w całości z obowiązku ponoszenia kosztów związanych z wydaniem wyroku łącznego obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt IV K 28/16

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego w toku rozprawy głównej Sąd ustalił, iż P. S. został skazany następującymi prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w W. z dnia 06 października 2005 r. w sprawie o sygn. akt V K 1706/05 zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 07 marca 2006 r. za czyn z art. 280 § 1 k.k. popełniony w dniu 23 czerwca 2005 r. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat, przy czym na podstawie art. 73 § 2 k.k. oddano skazanego pod dozór kuratora, następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. z dnia 11 stycznia 2011 r. zarządzono wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 08 sierpnia 2005 r. do 06 października 2005 r.;

2. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w W. z dnia 01 sierpnia 2006 r. w sprawie o sygn. akt IV K 2517/06 za czyn z art. 278 § 5 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w dniu 23 lutego 2006 r. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. na karę grzywny w wysokości 20 (dwudziestu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 40 (czterdziestu) złotych, przy czym na podstawie art. 72 § 2 k.k. zobowiązano skazanego do solidarnego naprawienia szkody, następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w W. z dnia 19 lipca 2011 r. zarządzono wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 28 lutego 2006 r. do 01 marca 2006 r., a prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w W. z dnia 26 czerwca 2012 r. orzeczono wobec skazanego wykonanie 10 (dziesięciu) dni zastępczej kary pozbawienia wolności za nieuiszczoną karę grzywny;

3. Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w W. z dnia 27 sierpnia 2010 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1695/09 za czyn z art. 288 § 1 k.k. popełniony w nocy z 07 listopada na 08 listopada 2009 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat oraz na podstawie art. 71 § 1 k.k. na karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwudziestu) złotych, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 07 listopada 2009 r. do 08 listopada 2009 r., przy czym na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddano skazanego pod dozór kuratora, a na podstawie art. 72 § 2 k.k. zobowiązano skazanego do naprawienia szkody, następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w W. z dnia 23 listopada 2012 r. orzeczono wobec skazanego wykonanie 23 (dwudziestu trzech) dni zastępczej kary pozbawienia wolności za nieuiszczoną karę grzywny, a prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. z dnia 25 czerwca 2015 r. zarządzono wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 07 listopada 2009 r. do 08 listopada 2009 r. i od 21 listopada 2013 r. do 14 grudnia 2013 r.;

4. Sądu Rejonowego w Żyrardowie z dnia 05 grudnia 2011 r. w sprawie o sygn. akt II K 118/11 za trzy czyny z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. i art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. popełnione w nocy z 18 sierpnia na 19 sierpnia 2010 r., w nocy z 15 sierpnia na 16 sierpnia 2010 r. oraz w nocy z 09 sierpnia na 10 sierpnia 2010 r. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. na karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 19 sierpnia 2010 r. do 07 października 2010 r. uznając karę grzywny za wykonaną, przy czym na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddano skazanego pod dozór kuratora, a na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego obowiązek naprawienia szkody, następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. z dnia 03 czerwca 2015 r. zarządzono wobec skazanego

wykonanie warunkowo zawieszonej kary pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniach od 19 sierpnia 2010 r. do 04 listopada 2010 r. uznając że kara grzywny podlega odrębnemu wykonaniu;

5. Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. z dnia 24 marca 2015 r. w sprawie o sygn. akt IV K 860/14 za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 24 czerwca 2014 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w okresie nie wcześniej niż 01 czerwca 2014 r. i nie później niż 24 czerwca 2014 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, przy czym na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 24 czerwca 2014 r.

Skazany we wniosku z dnia 28 grudnia 2015 r. (k. 2-3) wniósł o wydanie wyroku łącznego poprzez połączenie kar orzeczonych wyrokami: Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w W. z dnia 27 sierpnia 2010 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1695/09, Sądu Rejonowego w Żyrardowie z dnia 05 grudnia 2011 r. w sprawie o sygn. akt II K 118/11 oraz o zastosowanie wobec niego art. 75 § 3a k.k.

Z opinii Dyrektora Zakładu Karnego w Ż. wynika, że P. S. w Zakładzie Karnym w Ż. przebywa od 30 listopada 2015 r., karę pozbawienia wolności rozpoczął odbywać 17 listopada 2015 r. w Areszcie Śledczym W. M.. Skazany do popełnionych przestępstw przyznaje się uważa, że karę odbywa słusznie wobec dotychczasowego trybu życia prezentuje umiarkowane krytyczną postawę do jednostki penitencjarnej do odbycia kary został doprowadzony. P. S. jest kawalerem ma dwoje dzieci córkę i syna, nie utrzymuje kontaktu z byłą konkubiną i córką z powodu wyjazdu, nie ma zobowiązań alimentacyjnych, obecnie jest w nieformalnym związku z którego ma syna. Skazany kontakt zewnętrzny z bliskimi utrzymuje poprzez rozmowy telefoniczne i widzenia, ma wykształcenie podstawowe, zawód handlowca. Zachowanie skazanego w całokształcie jest oceniane na poziomie poprawnym, skazany w stopniu dobrym przystosował się do warunków panujących w zakładzie karnym w omawianym okresie nie był karany dyscyplinarnie, był jeden raz nagrodzony nagrodą regulaminową. P. S. w kontaktach z przełożonymi prezentuje postawę zgodną z regulaminem w grupie współosadzonych funkcjonuje bezkonfliktowo, nie deklaruje przynależności do nieformalnych struktur podkultury przestępczej, nie występują u niego postawy roszczeniowe. W Zakładzie Karnym w Ż. nie zanotowano występowania konfliktów z jego udziałem. P. S. nie jest zatrudniony w warunkach izolacji z przyczyn od niego niezależnych, jeden raz angażował się do prac społecznych, karę pozbawienia wolności odbywa w systemie programowego oddziaływania jest w trakcie wywiązywania się z zadań wynikających z indywidualnego programu oddziaływania. Skazany stara się aktywnie uczestniczyć w procesie resocjalizacji, wyraził chęć uczestnictwa w programie readaptacji społecznej A. B. – historia, lekcja obywatelska. P. S. nie jest uczestnikiem systemu przepustkowego, czas wolny spędza głównie oglądając programy telewizyjne, korzysta z zajęć kulturalno-oświatowych.

Sąd ustalił następujący powyższy stan faktyczny na podstawie następujących dowodów: wniosku skazanego (k. 2-3), danych o karalności (k. 9-12), danych z (...) (k. 23-26, 28-31), opinii o skazanym z danymi z (...) (k. 38-40), opinii o stanie zdrowia skazanego (k. 41), opinii o skazanym (k. 42-43) i poszczególnych akt spraw.

Sąd zważył co następuje:

W związku ze zmianą z dniem 01 lipca 2015 r. przepisów dotyczących instytucji wyroku łącznego Sąd dokonał w pierwszej kolejności ustaleń w zakresie zastosowania ustawy właściwej. Należy wskazać, że zgodnie z treścią art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2015 poz. 396) przepisów rozdziału IX Kodeksu karnego, tj. Zbieg przestępstw oraz łączenie kar i środków karnych, w brzmieniu nadanym wyżej wskazaną ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy (tj. przed dniem 01 lipca 2015 r.), chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Odnosząc powyższe na realia przedmiotowej sprawy należy wskazać, że po dniu 01 lipca 2015 r. P. S. nie został prawomocnie skazany, zatem brak jest podstaw

do zastosowania wobec skazanego przepisów rozdziału IX Kodeksu karnego, tj. Zbieg przestępstw oraz łączenie kar i środków karnych w brzmieniu obowiązującym od dnia 01 lipca 2015 r. Mając na uwadze powyższe Sąd zastosował wobec skazanego przepisy rozdziału IX Kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym przed dniem 01 lipca 2015 r.

Po przeanalizowaniu danych o karalności skazanego, odpisów wyroków oraz dołączonych do akt sprawy poszczególnych postanowień i zgromadzonej dokumentacji Sąd uznał, iż istnieją warunki do wydania wyroku łącznego stosownie do treści art. 85 k.k., art. 86 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed 01 lipca 2015 r. w zw. z art. 569 § 1 k.p.k.

Należy wskazać, że Sąd nie poddał analizie wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w W. z dnia 26 maja 2008 r. wydanego w sprawie o sygn. akt V K 1760/06 - prawomocnego z dniem 03 czerwca 2008 r. Wyrokiem tym orzeczono wobec skazanego P. S. za czyn z art. 158 § 1 k.k. popełniony w dniu 30 grudnia 2002 r. karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata oraz na podstawie art. 71 § 1 k.k. karę grzywny w wysokości 30 (trzydziestu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych. Skazany w dniu 16 lipca 2009 r. wykonał karę grzywny orzeczoną tym wyrokiem, wobec skazanego nie zarządzono wykonania kary orzeczonej ww. wyrokiem, zatem stosownie do treści art. 76 k.k. oraz art. 21 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2015 poz. 396), który stanowi, że do skazań prawomocnymi wyrokami wydanymi przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, w przedmiocie zatarcia skazania stosuje się przepisy ustawy, o której mowa w art. 1, tj. Kodeksu karnego, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, chyba że okres zatarcia skazania upłynął przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy. Jeżeli jednak według przepisów ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą okres zatarcia skazania upłynąłby przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, zatarcie skazania następuje z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy. Mając na uwadze powyższe skazanie w sprawie o sygn. akt V K 1760/06 uległo zatarciu z mocy prawa w dniu 03 grudnia 2011 r., zatem nie mogło być poddane analizie w przedmiotowej sprawie.

Zgodnie z treścią art. 85 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed 01 lipca 2015 r. - regulującego jedną z podstawowych przesłanek wydania wyroku łącznego - orzeczenie kary łącznej jest możliwe, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny co do któregośkolwiek z tych przestępstw. Stosownie zaś do uchwały Sądu Najwyższego 1 KZP 36/04 z dnia 25 lutego 2005 r. (OSNKW 2005/2/13) zawarty w art. 85 k.k. zwrot „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnych przestępstw. To data wydania pierwszego chronologicznie wyroku określa, które kary podlegają połączeniu. Zatem tylko kary orzeczone za zbiegające się przestępstwa popełnione przed datą wydania tego wyroku podlegają połączeniu. Nadto stosownie do treści art. 85 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 01 lipca 2015 r. kary te muszą być karami tego samego rodzaju lub też innymi karami podlegającymi łączeniu.

Odnosząc powyższe do niniejszej sprawy stwierdzić należy, że pierwszy analizowany wyrok skazujący wobec P. S. został wydany przez Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w W. z dnia 06 października 2005 r. w sprawie o sygn. akt V K 1706/05. Jednakże przed datą wydania tego wyroku, tj. przed dniem 06 października 2005 r. skazany nie popełnił żadnego innego czynu zabronionego, za który zostałby skazany prawomocnym wyrokiem skazującym. W tym stanie rzeczy postępowanie o wdanie wyroku łącznego co do kary orzeczonej tym wyrokiem na podstawie art. 572 k.p.k. Sąd umorzył.

Kolejnym prawomocnym wyrokiem skazującym wydanym wobec P. S., był wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy-Pragi-Południe w W. z dnia 01 sierpnia 2006 r. w sprawie o sygn. akt IV K 2517/06. Jednakże przed datą wydania tego wyroku, tj. przed dniem 01 sierpnia 2006 r. skazany nie popełnił żadnego innego czynu zabronionego, za który zostałby skazany prawomocnym wyrokiem skazującym. W tym stanie rzeczy postępowanie o wdanie wyroku łącznego co do kar orzeczonych tym wyrokiem na podstawie art. 572 k.p.k. Sąd umorzył.

Trzecim prawomocnym wyrokiem skazującym wydanym wobec P. S., był wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w W. z dnia 27 sierpnia 2010 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1695/09 i to ten wyrok wyznacza realny zbieg przestępstw. Przed wydaniem tego wyroku, tj. przed dniem 27 sierpnia 2010 r. skazany dopuścił się popełniania: w nocy z 18 sierpnia na 19 sierpnia 2010 r., w nocy z 15 sierpnia na 16 sierpnia 2010 r. oraz w nocy z 09 sierpnia na 10 sierpnia

2010 r. trzech czynów z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. i art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k., za które został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Żyrardowie z dnia 05 grudnia 2011 r. w sprawie o sygn. akt II K 118/11.

Należy wskazać, że w sprawach o sygn. akt **IV K 1695/09** oraz **II K 118/11** orzeczono wobec skazanego kary podlegające łączeniu, tj. kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, których wykonanie zostało prawomocnie zarządzone, a zatem spełnione zostały przesłanki zawarte w art. 85 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 01 lipca 2015 r. pozwalające na wydanie wyroku łącznego. Wobec powyższego Sąd objął wyrokiem łącznym kary pozbawienia wolności orzeczone ww. wyrokami.

Z uwagi na fakt, że tylko kara grzywny orzeczona w sprawie o sygn. akt II K 118/11 podlega wykonaniu, nie mogła ona zostać objęta wyrokiem łącznym z uwagi na brak możliwości połączenia kary grzywny z karą pozbawienia wolności. Stosownie bowiem do treści art. 71 § 2 kk w sytuacji zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności orzeczona na podstawie art. 71 § 1 kk, tak jak w sprawie IV K 1695/09, nie podlega wykonaniu. Wobec powyższego Sąd uznał, że brak jest warunków do objęcia wyrokiem łącznym kary grzywny orzeczonej wobec skazanego wyrokiem Sądu Rejonowego w Żyrardowie z dnia 05 grudnia 2011 r. w sprawie o sygn. akt II K 118/11 i stosownie do treści art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie w zakresie objęcia wyrokiem łącznym kary orzeczonej tym wyrokiem.

Reasumując Sąd objął wyrokiem łącznym kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami: Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w W. z dnia 27 sierpnia 2010 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1695/09 oraz Sądu Rejonowego w Żyrardowie z dnia 05 grudnia 2011 r. w sprawie o sygn. akt II K 118/11. Sąd wobec braku przesłanek warunkujących możliwość wydania wyroku łącznego, umorzył postępowanie w zakresie objęcia wyrokiem łącznym kary grzywny orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Żyrardowie z dnia 05 grudnia 2011 r. w sprawie o sygn. akt II K 118/11.

Ostatnim prawomocnym wyrokiem skazującym wydanym wobec P. S., był wyrok Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. z dnia 24 marca 2015 r. w sprawie o sygn. akt IV K 860/14. Przy czym przed datą wydania tego wyroku skazany nie popełnił żadnego czynu zabronionego, za który zostałby skazany prawomocnym wyrokiem skazującym, poza już omówionymi. W tym stanie rzeczy postępowanie o wdanie wyroku łącznego co do kar orzeczonych tym wyrokiem na podstawie art. 572 k.p.k. Sąd umorzył.

Wobec skazanego P. S. stosownie do treści art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 01 lipca 2015 r. Sąd był uprawniony do orzeczenia kary łącznej zamiast kar jednostkowych orzeczonych wyrokami 3. oraz 4. w granicach od 2 lat (najsurowsza kara jednostkowa) do 3 lat pozbawienia wolności (suma wszystkich kar jednostkowych podlegających łączeniu) - wymierzył ją w wysokości 2 (dwóch) lat 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Przy ustalaniu wysokości kar łącznych w niniejszej sprawie Sąd miał na uwadze treść orzeczenia Sądu Apelacyjnego w Łodzi II AKa 63/01 z dnia 09 maja 2001 r. (Prok. i Pr. 2002, Nr 7-8, póż. 20) w myśl którego - zastosowanie zasady absorpcji, asperacji czy kumulacji przy orzekaniu tak kary łącznej, jak i wydawaniu wyroku łącznego uwarunkowane jest przede wszystkim relacjami zachodzącymi pomiędzy prawomocnie osądzonymi czynami, objętymi tymże skazaniem. Relacje te sprowadzają się do określenia, jak bliski związek przedmiotowo - podmiotowy łączy te czyny oraz w jakich odstępach czasu zostały popełnione. Im bliższe są te relacje, tym bardziej wyrok łączny powinien być zbliżony do dopuszczanego minimum, uwarunkowanego wysokością kar orzeczonych za przestępstwa, objętych tym wyrokiem.

Odnosząc się do kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie I. wyroku należy wskazać, iż pomiędzy czynami, za które P. S. został skazany wyrokami w sprawach o sygn. akt IV K 1695/09 oraz II K 118/11 nie zachodzi bliska łączność przedmiotowa i podmiotowa. Wprawdzie czyny te były skierowane przeciwko tym samym dobrom tj. mieniu, jednakże wyrokiem w sprawie o sygn. akt IV K 1695/09 P. S. został skazany za czyn z art. 288 § 1 k.k., natomiast wyrokiem w sprawie o sygn. akt II K 118/11 został skazany za trzy czyny z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. i art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. Nadto czyny te różnił sposób działania skazanego, miejsce popełnienia przestępstw, a także osoby pokrzywdzonych. Należy podkreślić, że pomiędzy tymi przestępstwami nie zachodzi bliski związek czasowy albowiem przestępstwa te zostały popełnione między 07 listopada 2009 r. a 19 sierpnia 2010 r., skazany w okresie

tym dopuścił się popełnienia czterech przestępstw. Należy również wskazać, że Sąd przy wymiarze kary łącznej miał również na uwadze, że skazany nie skorzystał z szans jakie dały mu sądy orzekające w sprawach o sygn. akt IV K 1695/09 oraz II K 118/11, które zastosowały wobec skazanego środek probacyjny w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary, co skutkowało prawomocnym zarządzeniem wykonania kar orzeczonych ww. sprawach. Mając na uwadze powyższe, w tym brak łączności przedmiotowej i podmiotowej oraz brak bliskości czasowej pomiędzy tymi czynami brak jest podstaw do orzeczenia kary łącznej w oparciu o zasadę całkowitej absorpcji. Powyższe skutkowało orzeczeniem wobec skazanego kary łącznej pozbawienia wolności w oparciu o zasadę asperacji.

Sąd przy wymiarze kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie I. wyroku miał również na względzie prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Popełnienie dwóch lub więcej przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji. Sąd w pełni podziela stanowisko wyrażone w orzecznictwie, zgodnie z którym absorpcję kar należy stosować bardzo ostrożnie, biorąc pod uwagę negatywną co do sprawcy - przesłankę prognostyczną jaką jest popełnienie kilku przestępstw (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie II Aka 171/00 z dnia 12 lipca 2000 r. OSA 2001/2/5). Mając powyższe na uwadze stwierdzić należy, że P. S. był do chwili obecnej pięć razy karany za popełnienie ośmiu przestępstw. Skazany czyny te popełnił na przestrzeni znacznego okresu czasu od 23 czerwca 2005 r. do 24 czerwca 2014 r. Należy również wskazać, że skazany nie skorzystał z szans jakie dały mu sądy orzekające w sprawach o sygn. akt V K 1706/05, IV K 1695/09 oraz II K 118/11, które zastosowały wobec skazanego środek probacyjny w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary, co skutkowało prawomocnym zarządzeniem wykonania kar orzeczonych ww. sprawach. Wielokrotna karalność, a także brak zdecydowanej zmiany postawy skazanego wskazuje na jego lekceważący stosunek do obowiązującego porządku prawnego. W ocenie Sądu negatywne zachowania P. S. nie miały w jego życiu charakteru epizodycznego zwłaszcza, że skierowane były w dobra prawne poddane szczególnej ochronie prawnej, tj. mienie, własność, wiarygodność dokumentów czy zdrowie. W świetle powyższego o ocenie Sądu najsurowsza kara jednostkowa wymierzona skazanemu pochłaniające inne kary stanowiłaby w tym przypadku nieuzasadnione premiowanie sprawcy wielokrotnego łagodniejszą karą i byłaby niewystarczającą oceną zachowania sprawcy. Powyższe przemawia za niestosowaniem zasady pełnej absorpcji w odniesieniu do kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie I. wyroku oraz skutkowało zastosowaniem przy wymiarze kary łącznej zasady asperacji polegającej na wymierzeniu kary łącznej wyższej niż najwyższe kary jednostkowe orzeczone w stosunku do skazanego, ale przy tym niższej niż suma kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa.

Istotny wpływ na wymiar kar łącznych orzeczonych niniejszym wyrokiem miało również zachowanie skazanego w zakładzie karnym, w którym znajduje się po prawomocnym skazaniu poszczególnymi wyrokami (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 września 1985 r., II K 245/85, OSNKW 1986, z. 5 - 6, poz. 39, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 października 1983 r., IV KR 213/83, OSNKW 1984, z. 5 - 6, poz. 65). Jak wynika z opinii Dyrektora Zakładu Karnego w Ż. skazany w stopniu dobrym przystosował się do warunków panujących w zakładzie karnym, nie był karany dyscyplinarnie, był jeden raz nagrodzony nagrodą regulaminową, jego zachowanie jest oceniane ogólnie jako poprawne. P. S. w kontaktach z przełożonymi prezentuje postawę zgodną z regulaminem w grupie współosadzonych funkcjonuje bezkonfliktowo, nie deklaruje przynależności do nieformalnych struktur podkultury przestępczej, nie występują u niego postawy roszczeniowe, nie zanotowano występowania konfliktów z jego udziałem. P. S. do popełnionych przestępstw przyznaje się uważa, że karę odbywa słusznie wobec dotychczasowego trybu życia prezentuje umiarkowaną krytyczną postawę do jednostki penitencjarnej do odbycia kary został doprowadzony. Skazany nie jest zatrudniony w warunkach izolacji z przyczyn od niego niezależnych, karę pozbawienia wolności odbywa w systemie programowego oddziaływania jest w trakcie wywiązywania się z zadań wynikających z indywidualnego programu oddziaływania. Wprawdzie zachowanie skazanego jest oceniane jako poprawne, nie deklaruje on przynależności do nieformalnych struktur podkultury przestępczej, nie występują u niego postawy roszczeniowe, nie zanotowano występowania konfliktów z jego udziałem jednakże w ocenie Sądu jego zachowanie nie jest wyróżniające się. Ponadto co wskazano wyżej mechanizmy kontroli zachowania nie funkcjonują u skazanego w warunkach wolnościowych, co znajduje potwierdzenie w danych o karalności skazanego. Nadto podniesione w opiniach Dyrektora Zakładu Karnego okoliczności mają charakter pozytywny jednakże zdaniem Sądu nie są one na

tyłe doniosłe aby wskazywały na nadzwyczajną i diametralną zmianę w osobowości skazanego, a wobec tego nie uzasadniają zastosowania zasady całkowitej absorpcji przy orzekaniu kary łącznej.

Mając na względzie całokształt wyżej podniesionych okoliczności, orzeczona wobec skazanego kara łączna pozbawienia wolności zrealizuje zdaniem Sądu zadania w zakresie prewencyjnego oddziaływania kary, zarówno w znaczeniu prewencji indywidualnej jak i ogólnej, kształtując we właściwy sposób świadomość prawną społeczeństwa. Podnieść także należy, że wymierzona w ramach wyroku łącznego kara nie musi przynieść skazanemu korzyści w zakresie wyraźnego zmniejszenia okresu pozbawienia wolności, musi ona jednak być sprawiedliwa i celowa.

Sąd na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet kary łącznej wymierzonej skazanemu P. S. w punkcie I. wyroku zaliczył skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt IV K 1695/09 w dniach od 07 listopada 2009 r. do 08 listopada 2009 r., od 21 listopada 2013 r. do 14 grudnia 2013 r., od 17 listopada 2015 r. do 23 marca r. 2016 r. (daty wydania wyroku) oraz w sprawie o sygn. akt II K 118/11 w dniach od 19 sierpnia 2010 r. do 04 listopada 2010 r.

W pozostałym zakresie Sąd orzekł, że w części nie objętej niniejszym wyrokiem łącznym, wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu.

Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. oraz § 17 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. D. O. kwotę 240 (dwustu czterdziestu) złotych tytułem nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu oraz podatek VAT od tej kwoty.

Sąd zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów procesu na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. uznając, że ich uiszczenie byłoby dla skazanego zbyt uciążliwe z uwagi na fakt, iż skazany odbywa karę pozbawienia wolności nie miałaby więc możliwości ich uiszczenia.